

In die begin het God die hemel en die aarde geskape.

En die aarde was woest en leeg, en duisternis was op die wêreldvloed, en die Gees van God het gesweef op
En God het gesê: Laat daar lig wees! En daar was lig.

Toe sien God dat die lig goed was. En God het skeiding gemaak tussen die lig en die duisternis;
en God het die lig dag genoem, en die duisternis het Hy nag genoem. En dit was aand en dit was môre, die eerste dag.
En God het gesê: Laat daar 'n uitpansel wees tussen die waters, en laat dit skeiding maak tussen waters en aarde.
En God het toe die uitpansel gemaak en die waters wat onder die uitpansel is, geskei van die waters wat bo die uitpansel is.
En God het die uitpansel hemel genoem. En dit was aand en dit was môre, die tweede dag.

En God het gesê: Laat die waters onder die hemel hulle op een plek versamel, sodat die droë grond sigbaar sal wees.
En God het die droë grond aarde genoem, en die versameling van die waters het Hy see genoem. Toe sien God dat dit goed was.
En God het gesê: Laat die aarde voortbring grasspruitjies, plante wat saad gee en bome wat vrugte dra, en diere wat eet.
Die aarde het voortgebring grasspruitjies, plante wat saad gee volgens hulle soorte en bome wat vrugte dra, en diere wat eet.
En dit was aand en dit was môre, die derde dag.

En God het gesê: Laat daar ligte wees aan die uitpansel van die hemel, om skeiding te maak tussen die dag en die nag.
Laat hulle ook dien as ligte aan die uitpansel van die hemel om lig te gee op die aarde. En dit was so.

God het toe die twee groot ligte gemaak: die groot lig om te heers oor die dag en die klein lig om te heers oor die nag.
En God het hulle aan die uitpansel van die hemel gestel om lig te gee op die aarde en om te heers oor die dag en oor die nag en om skeiding te maak tussen die lig en die duisternis. Toe sien God dat dit goed was.
En dit was aand en dit was môre, die vierde dag.

En God het gesê: Laat die waters wemel met 'n gewemel van lewende wesens, en laat die voëls oor die aarde wemel.
En God het die groot seediere geskape en al die lewende wesens wat beweeg, waar die waters van wemel, en die voëls van die hemel.
En God het hulle geseën en gesê: Wees vrugbaar en vermeerder en vul die waters in die see, en laat die voëls van die hemel vrugbaar en vermeerder en vul die aarde.
En dit was aand en dit was môre, die vyfde dag.

En God het gesê: Laat die aarde lewende wesens voortbring volgens hulle soorte: vee, kruipende diere en wilde diere.
En God het die wilde diere van die aarde gemaak volgens hulle soorte en die vee volgens hulle soorte en al die kruipende diere.

En God het gesê: Laat Ons mense maak na ons beeld, na ons gelykenis, en laat hulle heers oor die visse van die see.
En God het die mens geskape na sy beeld; na die beeld van God het Hy hom geskape; man en vrou het Hy hulle geseën.
En God het hulle geseën, en God het vir hulle gesê: Wees vrugbaar en vermeerder en vul die aarde, onderwerp die aarde.
Verder het God gesê: Ek gee nou aan julle al die plante wat saad gee, wat op die hele aarde is, en al die bome wat vrugte dra.
Maar aan al die diere van die aarde en al die voëls van die hemel en al die kruipende diere op die aarde, wat eet.
Toe sien God alles wat Hy gemaak het, en dit was baie goed. En dit was aand en dit was môre, die sesde dag.

So is dan voltooi die hemel en die aarde met hulle ganse leërmag.
En God het op die sewende dag sy werk voltooi wat Hy gemaak het, en op die sewende dag gerus van al sy werk.
En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat God gesê het.
Dit is die geskiedenis van die hemel en die aarde toe hulle geskape is. Die dag toe die HERE God die aarde geskape het.
was daar nog geen struik in die veld op die aarde nie, en geen plante van die veld het nog uitgespruit nie; want die aarde was
Maar 'n mis het opgetrek uit die aarde en die hele aardbodem bevochtig.

En die HERE God het die mens geformeer uit die stof van die aarde en in sy neus die asem van die lewe geblas.
Ook het die HERE God 'n tuin geplant in Eden, in die Ooste, en daar aan die mens wat Hy geformeer het, 'n tuin.
En die HERE God het allerhande bome uit die grond laat uitspruit, begeerlik om te sien en goed om van te eet.
En daar het 'n rivier uit Eden uitgegaan om die tuin nat te maak; en daarvandaan is dit verdeel en het vier looppe.
Die naam van die eerste is die Pison. Dit is hy wat om die hele land Hávila loop waar die goud is.

En die goud van dié land is goed. Daar is ook balsemgom en onikssteen.

En die naam van die tweede rivier is die Gihon. Dit is hy wat om die hele land Kus loop.

En die naam van die derde rivier is die Hiddékel. Dit is hy wat oos van Assur loop. En die vierde rivier is die Foorat.
Toe het die HERE God die mens geneem en hom in die tuin van Eden gestel om dit te bewerk en te bewaak.

En die HERE God het aan die mens bevel gegee en gesê: Van al die bome van die tuin mag jy vry eet,
maar van die boom van die kennis van goed en kwaad, daarvan mag jy nie eet nie; want die dag as jy daarvan eet,
Ook het die HERE God gesê: Dit is nie goed dat die mens alleen is nie. Ek sal vir hom 'n hulp maak wat by hom sal wees.

En die HERE God het uit die aarde geformeer al die diere van die veld en al die voëls van die hemel en hulle hulle.
So het die mens dan name gegee aan al die vee en aan die voëls van die hemel en aan al die wilde diere van die veld.

Toe het die HERE God 'n diepe slaap op die mens laat val; en terwyl hy slaap, het Hy een van sy ribbene geneem.
En die HERE God bou die rib wat Hy van die mens geneem het, tot 'n vrou en bring haar na die mens.

Toe sê die mens: Dit is nou eindelijk been van my gebeente en vlees van my vlees. Sy sal mannin genoem word.
Daarom sal die man sy vader en moeder verlaat en sy vrou aankleef. En hulle sal een vlees wees.

En hulle was altwee naak, die mens en sy vrou, maar hulle het hul nie geskaam nie.

Maar die slang was listiger as al die diere van die veld wat die HERE God gemaak het. En hy sê vir die vrou: En die vrou antwoord die slang: Van die vrugte van die bome in die tuin mag ons eet, maar van die vrugte van die boom wat in die middel van die tuin is, het God gesê: Julle mag daarvan nie eet. Toe sê die slang vir die vrou: Julle sal gewis nie sterwe nie; maar God weet dat as julle daarvan eet, julle oë sal oopgaan, sodat julle soos God sal wees deur goed en kv. Toe sien die vrou dat die boom goed was om van te eet en dat hy 'n lus was vir die oë, ja, 'n boom wat 'n me. Toe gaan altwee se oë oop, en hulle word gewaar dat hulle naak is; en hulle het vyeblare aanmekaargewerk. En hulle het die stem van die HERE God gehoor terwyl Hy wandel in die tuin in die aandwindjie; en die mens. Toe roep die HERE God na die mens en sê vir hom: Waar is jy? En hy antwoord: Ek het u geruis gehoor in die tuin en gevrees, want ek is naak; daarom het ek my verberg. En Hy sê: Wie het jou te kenne gegee dat jy naak is? Het jy geëet van die boom waarvan Ek jou beveel het c. En die mens antwoord: Die vrou wat U gegee het om by my te wees, sy het my van die boom gegee, en ek h. Daarop sê die HERE God aan die vrou: Wat het jy nou gedoen? En die vrou antwoord: Die slang het my bed. Toe sê die HERE God aan die slang: Omdat jy dit gedoen het, is jy vervloek onder al die vee en al die diere v. En Ek sal vyandskap stel tussen jou en die vrou, en tussen jou saad en haar saad. Hy sal jou die kop vermo. Aan die vrou het Hy gesê: Ek sal grootliks vermeerder jou moeite en jou swangerskap; met smart sal jy kinde. En aan die mens het Hy gesê: Omdat jy geluister het na die stem van jou vrou en van die boom geëet het w. Ook sal dit vir jou dorings en distels voortbring; en jy sal die plante van die veld eet. In die sweet van jou aangesig sal jy brood eet totdat jy terugkeer na die aarde, want daaruit is jy geneem. W. En die mens het sy vrou Eva genoem, omdat sy moeder geword het van alles wat lewe. En die HERE God het vir die mens en sy vrou rokke van vel gemaak en hulle dit aangetrek. Toe sê die HERE God: Nou het die mens geword soos een van Ons deur goed en kwaad te ken. As hy nou i. Toe stuur die HERE God hom weg uit die tuin van Eden om die grond te bewerk waaruit hy geneem is. So het Hy dan die mens weggedrywe en gérubs aan die oostekant van die tuin van Eden laat woon, met die. En die mens het sy vrou Eva beken, en sy het swanger geword en Kain gebaar en gesê: Ek het 'n man verkr. Daarna het sy ook sy broer Abel gebaar. En Abel het 'n skaapherder geword, en Kain 'n landbouer. En ná verloop van tyd het Kain van die vrugte van die land aan die HERE 'n offer gebring. En Abel het ook van die eersgeborenes van sy kleinvee gebring, naamlik van hulle vet. En die HERE het Ab. maar Kain en sy offer nie aangesien nie. Toe word Kain baie kwaad, en hy het sy hoof laat hang. En die HERE sê vir Kain: Waarom is jy kwaad, en waarom laat jy jou hoof hang? Is daar nie verheffing as jy goed doen nie? En as jy nie goed doen nie--die sonde lê en loer voor die deur, en. En Kain het met sy broer Abel gepraat; en toe hulle in die veld was, het Kain teen sy broer Abel opgestaan e. Toe sê die HERE vir Kain: Waar is jou broer Abel? En hy antwoord: Ek weet nie. Is ek my broer se wagter? En Hy sê: Wat het jy gedoen? Die stem van die bloed van jou broer roep na My van die aarde af. Daarom sal jy vervloek wees, ver van die grond wat sy mond oopgemaak het om die bloed van jou broer uit j. As jy die grond bewerk, sal dit sy vermoë aan jou nie meer gee nie; 'n swerwer en vlugteling sal jy wees op d. Daarop sê Kain vir die HERE: My skuld is te groot om dit te dra. Kyk, U verdryf my nou uit die land uit, en ek moet my verberg vir u aangesig: 'n swerwer en vlugteling sal ek i. Maar die HERE sê vir hom: Daarom, as enigeen Kain doodslaan, sal dit sewevoudig gewreek word. En die H. Toe gaan Kain weg van die aangesig van die HERE, en hy het gewoon in die land Nod, aan die oostekant va. En Kain het sy vrou beken, en sy het swanger geword en Henog gebaar. Daarna bou hy 'n stad en noem die. En vir Henog is Irad gebore; en Irad was die vader van Mehújael; en Mehújael was die vader van Metúsaël; e. En Lameg het vir hom twee vroue geneem. Die naam van die eerste was Ada, en die naam van die tweede s. En Ada het Jabal gebaar. Hy was die vader van die tentbewoners en die veeboere. Die naam van sy broer was Jubal. Hy was die vader van almal wat op sifers en fluite speel. En Silla het ook gebaar, naamlik Tubal-Kain, 'n smid wat allerhande koper-- en ysterinstrumente gemaak het. En Lameg het aan sy vroue gesê: Ada en Silla, hoor na my stem! Vroue van Lameg, luister na my woord! Vo. Want Kain sal sewe maal gewreek word, maar Lameg sewe en sewentig maal. En Adam het sy vrou weer beken, en sy het 'n seun gebaar en hom Set genoem. Want, het sy gesê, God he. En ook vir Set is 'n seun gebore, wat hy Enos genoem het. Toe het hulle die Naam van die HERE begin aan. Dit is die stamboom van Adam. Die dag toe God Adam geskape het, het Hy hom gemaak na die gelykenis v. Man en vrou het Hy hulle geskape en hulle geseën en hulle mens genoem, die dag toe hulle geskape is. Toe Adam honderd en dertig jaar oud was, het hy 'n seun verwek na sy gelykenis, na sy ewebeeld, en hom s. En die dae van Adam, ná die geboorte van Set, was agt honderd jaar. En hy het seuns en dogters gehad. So was dan al die dae van Adam wat hy geleef het, nege honderd en dertig jaar, en hy het gesterwe. Toe Set honderd en vyf jaar oud was, het hy die vader van Enos geword.

het daar twee-twee na Noag in die ark gegaan, 'n mannetjie en 'n wyfie, soos God Noag beveel het.

Ná die sewe dae kom toe die waters van die vloed op die aarde.

In die ses honderdste jaar van die lewe van Noag, in die tweede maand, op die sewentiende dag van die maand, op die stortreën was op die aarde veertig dae en veertig nagte lank.

Op daardie selfde dag het Noag en Sem en Gam en Jafet, die seuns van Noag, sowel as die vrou van Noag Hulle en al die wilde diere volgens hulle soorte en al die vee volgens hulle soorte en al die diere wat op die aarde was van al die vlees waar 'n lewensgees in was, het twee-twee na Noag in die ark gegaan.

En die wat ingaan, het gegaan as mannetjie en wyfie van alle vlees soos God hom beveel het. En die HERE

En die vloed was veertig dae lank op die aarde: die waters het vermeerder en die ark opgehef, sodat dit opgedrywe

En die waters het die oorhand gekry en grootliks vermeerder op die aarde, terwyl die ark op die waters drywe

En die waters het heeltemal die oorhand gekry op die aarde, sodat al die hoë berge onder die ganse hemel bedek was.

Vyftien el bo hulle het die waters die oorhand gekry, sodat die berge bedek was.

En alle vlees wat op die aarde beweeg, het weggesterwe: die voëls en die vee en die wilde diere en al die geestes

Alles wat die asem van die lewensgees in sy neusgate gehad het, alles wat op die droë grond was, het doodgeword.

So is dan al die lewende wesens verdag wat op die aarde was, die mens sowel as die vee en die kruipende diere.

En die waters het die oorhand behou oor die aarde honderd en vyftig dae lank.

En God het gedink aan Noag en aan al die wilde diere en al die vee wat saam met hom in die ark was; en God het gesê:

Ook die fonteine van die watervloed en die sluise van die hemel het toegegaan, en die stortreën uit die hemel het gestop.

Toe het die waters geleidelik van die aarde teruggegaan, en die waters het afgeneem aan die end van honderd en vyftig dae.

En die ark het in die sewende maand, op die sewentiende dag van die maand, op die gebergte van Ararat gestaan.

En die waters het geleidelik afgeneem tot die tiende maand. In die tiende maand, op die eerste van die maand, het die water

Toe het Noag aan die end van veertig dae die venster oopgemaak van die ark wat hy gebou het,

en 'n kraai uitgestuur wat gedurig heen en weer gevlieg het totdat die waters weggedroog het van die aarde; en die

Daarop laat hy 'n duif van hom af wegvlieg om te sien of die waters oor die aarde verminder het.

Maar die duif het geen rusplek vir die holte van sy voet gevind nie en na hom teruggekeer in die ark; want die water was daar

Daarna het hy weer sewe dae gewag. Toe stuur hy die duif weer uit die ark.

En die duif het teen die aand na hom gekom, en daar was 'n groen olyfblad in sy bek! Toe merk Noag dat die water

Daarna wag hy weer sewe dae en stuur die duif uit. Maar hy het nie weer na hom teruggekeer nie.

In die ses honderd en eerste jaar, in die eerste maand, op die eerste van die maand, het die waters weggedroog

in die tweede maand, op die sewe en twintigste dag van die maand, was die aarde droog.

En God het met Noag gespreek en gesê:

Gaan uit die ark, jy en jou vrou en jou seuns en die vroue van jou seuns saam met jou.

Laat saam met jou uitgaan al die diere wat by jou is, van alle vlees: die voëls en die vee en al die diere wat op die aarde

Toe gaan Noag uit en sy seuns en sy vrou en die vroue van sy seuns saam met hom.

Al die diere, alles wat kruip, en al die voëls, alles wat op die aarde beweeg, volgens hulle soorte, het uit die aarde

En Noag het vir die HERE 'n altaar gebou en van al die rein diere en al die rein voëls geneem en brandoffers

En die HERE het die lieflike geur geruik, en die HERE het in sy hart gesê: Ek sal die aarde verder nie meer vernietig

Van nou af sal al die dae van die aarde, saaiyd en oestyd, koue en hitte, somer en winter, dag en nag nie opgedrywe

En God het Noag en sy seuns geseën en aan hulle gesê: Wees vrugbaar en vermeerder en vul die aarde.

Die vrees en die skrik vir julle sal wees oor al die diere van die aarde en al die voëls van die hemel: alles wat

Alles wat beweeg en lewe, sal julle voedsel wees. Net soos die groen plante, gee Ek dit alles aan julle.

Net die vleis met sy siel, met sy bloed, mag julle nie eet nie.

Maar wat julle eie bloed betref, dit sal Ek eis: van al die diere sal Ek dit eis. Ook van die mens, van die een tot die ander

Hy wat die bloed van 'n mens vergiet, sy bloed sal deur die mens vergiet word; want God het die mens na sy

Maar julle, wees vrugbaar en vermeerder; wemel op die aarde en vermeerder daarop.

Verder het God met Noag en sy seuns by hom gespreek en gesê:

Maar Ek, kyk, Ek rig my verbond met julle op en met julle nageslag ná julle,

en met al die lewende wesens wat by julle is: die voëls, die vee en al die wilde diere van die aarde by julle--al die diere

En Ek rig my verbond met julle op, dat alle vlees nie meer deur die waters van die vloed uitgeroei sal word nie.

En God het gesê: Dit is die teken van die verbond wat Ek sluit tussen My en julle en al die lewende wesens van die aarde.

my boog gee Ek in die wolke; dit sal 'n teken wees van die verbond tussen My en die aarde.

As Ek dan wolke oor die aarde bring en hierdie boog verskyn in die wolke,

dan sal Ek dink aan my verbond wat daar bestaan tussen My en julle en al die lewende wesens, in alle vlees

As die boog dan in die wolke staan, sal Ek dit aansien om gedagtig te wees aan die ewige verbond tussen My en julle.

En God het vir Noag gesê: Dit is die teken van die verbond wat Ek opgerig het tussen My en alle vlees wat op die aarde

En die seuns van Noag wat uit die ark uitgegaan het, was Sem en Gam en Jafet. En Gam was die vader van

Hierdie drie was die seuns van Noag; en met hulle begin die uitbreiding van al die aardbewoners.
En Noag het as landbouer 'n wingerd begin plant.
Maar toe hy van die wyn gedrink het, het hy dronk geword en naak in sy tent gele.
En Gam, die vader van Kanaän, het sy vader se naaktheid gesien en dit aan sy twee broers daarbuite te ken
Toe neem Sem en Jafet die bo-kleed en hou dit op hulle skouers terwyl hulle agteruitloop, en hulle het die na
Toe Noag van sy wyn wakker word en merk wat sy jonger seun hom aangedoen het,
sê hy: Vervloek is Kanaän! 'n Kneg van die knegte moet hy wees vir sy broers.
Verder het hy gesê: Geseënd is die HERE, die God van Sem. Maar Kanaän moet sy dienskneg wees.
Mag God aan Jafet ruimte verskaf, en mag hy woon in die tente van Sem! Maar Kanaän moet sy dienskneg
En Noag het ná die vloed drie honderd en vyftig jaar gelewe.
So was dan al die dae van Noag nege honderd en vyftig jaar, en hy het gesterwe.
En dit is die stamboom van die seuns van Noag: Sem, Gam en Jafet--vir hulle is daar seuns gebore ná die v
Die seuns van Jafet was: Gomer en Magog en Madai en Jawan en Tubal en Meseg en Tiras.
En die seuns van Gomer was: Askenas en Rifat en Togárma.
En die seuns van Jawan was: Elísa en Tarsis, die Kittiérs en Dodaniete--
uit hulle het verdeeld geraak die kuslande van die nasies, in hulle lande, elkeen na sy taal, volgens hulle gesl
En die seuns van Gam was: Kus en Misraim en Put en Kanaän.
En die seuns van Kus was: Seba en Háwila en Sabta en Raéma en Sábtega. En die seuns van Raéma: Skel
Kus was ook die vader van Nimrod. Hy het begin om 'n geweldenaar op aarde te wees.
Hy was 'n geweldige jagter voor die aangesig van die HERE. Daarom sê hulle: Soos Nimrod, 'n geweldige ja
En die begin van sy ryk was Babel en Ereg en Akkad en Kalne in die land Sínear.
Uit hierdie land het hy getrek na Assur en gebou: Ninevé en Réhobot-Ir en Kalag
en Resen, tussen Ninevé en Kalag--dit is die groot stad.
En Misraim was die vader van die Ludiete en Anamiete en Lehabiete en Naftuhiete
en die Patrusiete en Kasluhiete--waaruit die Filistyne voortgekom het--en Kaftoriete.
En Kanaän was die vader van Sidon, sy eersgeborene, en Het
en die Jebusiete en Amoriete en Girgasiete
en die Hewiete en Arkiете en Siniете
en die Arwadiete en Semariete en Hamatiете. En daarna het die geslagte van die Kanaäniete hulle versprei.
En die gebied van die Kanaäniete was van Sidon af in die rigting van Gerar tot by Gasa, in die rigting van So
Dit was die seuns van Gam volgens hulle geslagte, na hulle tale, in hulle lande, in hulle nasies.
En ook vir Sem, die stamvader van al die seuns van Heber, die ouer broer van Jafet, is seuns gebore.
Die seuns van Sem was: Elam en Assur en Arpagsad en Lud en Aram.
En die seuns van Aram was: Us en Hul en Geter en Mas.
En Arpagsad was die vader van Selag, en Selag van Heber.
En vir Heber is twee seuns gebore; die naam van die een was Peleg, want in sy dae het die aardbewoners v
En Joktan was die vader van Almódad en Selef en Hasarmáwet en Jerag
en Hadóram en Usal en Dikla
en Obal en Abímael en Skeba
en Ofir en Háwila en Jobab. Hulle almal was seuns van Joktan.
En hulle woonplek was van Mesa af in die rigting van Sefar, die berg van die Ooste.
Dit is die seuns van Sem volgens hulle geslagte, na hulle tale, in hulle lande, volgens hulle nasies.
Dit is die geslagte van die seuns van Noag volgens hulle afstamming, in hulle nasies; en uit hulle het die nas
En die hele aarde het dieselfde taal gehad en een en dieselfde woorde.
En toe hulle wegtrek na die ooste, vind hulle 'n laagte in die land Sínear; en daar het hulle gaan woon.
Daarop sê hulle vir mekaar: Kom laat ons stene vorm en dit goed brand. Hulle gebruik toe die bakstene vir b
En hulle sê: Kom, laat ons vir ons 'n stad bou en 'n toring waarvan die spits tot aan die hemel reik; en laat on
Toe daal die HERE neer om die stad en die toring te besien waaraan die mensekinders gebou het.
En die HERE sê: Daar is hulle nou een volk en het almal een taal! En dit is net die begin van hulle ondernem
Kom, laat Ons neerdaal en hulle taal daar verwar, sodat die een die taal van die ander nie kan verstaan nie.
So het die HERE hulle dan daarvandaan oor die hele aarde verstrooi; en hulle het opgehou om die stad te b
Daarom het hulle dit Babel genoem, want daar het die HERE die taal van die hele aarde verwar, en daarvan
Dit is die stamboom van Sem: Toe Sem honderd jaar oud was, het hy die vader van Arpagsad geword, twee
En Sem het ná die geboorte van Arpagsad nog vyf honderd jaar gelewe. En hy het seuns en dogters gehad.
Toe Arpagsad vyf en dertig jaar oud was, het hy die vader van Selag geword.
En Arpagsad het ná die geboorte van Selag nog vier honderd en drie jaar gelewe. En hy het seuns en dogter

Toe Selag dertig jaar oud was, het hy die vader van Heber geword.
 En Selag het ná die geboorte van Heber nog vier honderd en drie jaar gelewe. En hy het seuns en dogters gehad.
 Toe Heber vier en dertig jaar oud was, het hy die vader van Peleg geword.
 En Heber het ná die geboorte van Peleg nog vier honderd en dertig jaar gelewe. En hy het seuns en dogters gehad.
 Toe Peleg dertig jaar oud was, het hy die vader van Rehu geword.
 En Peleg het ná die geboorte van Rehu nog twee honderd en nege jaar gelewe. En hy het seuns en dogters gehad.
 Toe Rehu twee en dertig jaar oud was, het hy die vader van Serug geword.
 En Rehu het ná die geboorte van Serug nog twee honderd en sewe jaar gelewe. En hy het seuns en dogters gehad.
 Toe Serug dertig jaar oud was, het hy die vader van Nahor geword.
 En Serug het ná die geboorte van Nahor twee honderd jaar gelewe. En hy het seuns en dogters gehad.
 Toe Nahor nege en twintig jaar oud was, het hy die vader van Tera geword.
 En Nahor het ná die geboorte van Tera nog honderd en negentien jaar gelewe. En hy het seuns en dogters gehad.
 Toe Tera sewentig jaar oud was, het hy die vader geword van Abram, Nahor en Haran.
 En dit is die stamboom van Tera: Tera het die vader geword van Abram, Nahor en Haran, en Haran van Lot.
 En Haran het gesterwe terwyl sy vader Tera nog geleef het, in sy geboorteland, in Ur van die Chaldeërs.
 En Abram en Nahor het vir hulle vroue geneem. Die naam van Abram se vrou was Sarai, en die naam van Nahor se vrou was Hetie.
 En Sarai was onvrugbaar, sy het geen kind gehad nie.
 En Tera het sy seun Abram geneem en Lot, die seun van Haran, sy kleinseun, en Sarai, sy skoondogter, die vrou van Abram.
 En die HERE het aan Abram gesê: Gaan jy uit jou land en uit jou familie en uit jou vader se huis, na die land van Kanaän.
 En Ek sal jou 'n groot nasie maak en jou seën en jou naam so groot maak, dat jy 'n seën sal wees.
 En Ek sal seën diegene wat jou seën, en hom vervloek wat jou vervloek; en in jou sal al die geslagte van die aarde geseg word.
 Toe het Abram weggetrek soos die HERE hom gesê het, en Lot het saam met hom getrek. En Abram was vier en vyftig jaar oud toe hy weggetrek het.
 En Abram het Sarai, sy vrou, en Lot, sy broerskind, geneem en al hulle besittings wat hulle bymekaargemaak het, en hulle is gegaan na die land van Kanaän.
 En Abram het deur die land getrek na die plek Sigem, tot by die terpentynboom More. Die Kanaäniete was toe in die land.
 Daarop verskyn die HERE aan Abram en sê: Aan jou nageslag sal Ek hierdie land gee. Toe bou hy daar 'n altaar.
 En daarvandaan het hy verder versit na die gebergte oos van Bet-el en sy tent opgeslaan tussen Bet-el aan die oostekant van die pad na Hebron.
 Daarna het Abram al verder na die Suidland weggetrek.
 En daar was hongersnood in die land, sodat Abram na Egipte afgetrek het om daar as vreemdeling te vertoef.
 En toe hy op die punt staan om Egipte in te trek, het hy met sy vrou Sarai gespreek: Kyk, ek weet dat jy 'n vrou is.
 As die Egiptenaars jou nou sien, sal hulle sê: Dit is sy vrou en hulle sal my doodmaak en jou laat lewe.
 Sê tog jy is my suster, dat dit met my goed kan gaan ter wille van jou en ek om jou ontwil in die lewe kan bly.
 Toe Abram dan in Egipte gekom het, sien die Egiptenaars dat die vrou baie mooi was.
 Ook het die vorste van Farao haar gesien en haar by Farao geprys. En die vrou is na die paleis van Farao geneem.
 En hy het goed gedoen aan Abram om haar ontwil, sodat hy kleinvee en beeste en esels, slawe en slavinne, en mense en kamele gehad het.
 Maar die HERE het Farao en sy huis met groot plaë besoek ter wille van Sarai, die vrou van Abram.
 Daarop laat Farao Abram roep en hy sê: Wat het jy my nou aangedoen? Waarom het jy my nie te kenne gegee?
 Waarom het jy gesê: Sy is my suster--sodat ek haar vir my as vrou geneem het? Daar is jou vrou dan nou; nêe, sy is my vrou.
 En Farao het aan enkele manne aangaande hom bevel gegee, en hulle het hom weggebring met sy vrou en sy kleinvee en beeste en esels.
 So het Abram dan uit Egipte na die Suidland opgetrek, hy met sy vrou en sy hele besitting, en Lot saam met hom.
 En Abram was baie ryk aan vee, aan silwer en goud.
 En hy het van plek tot plek uit die Suidland getrek tot by Bet-el, na die plek waar sy tent in die begin gestaan het.
 En die HERE het aan Abram gesê: Na die plek van die altaar wat hy vroeër daar gebou het. En Abram het daar die Naam van die HERE aangeroep.
 En Lot, wat saam met Abram getrek het, het ook kleinvee en beeste en tente gehad.
 En die land kon hulle nie dra om saam te woon nie, want hulle besittings was groot, sodat hulle nie saam kon woon nie.
 En daar het twis ontstaan tussen die veewagters van Abram en die veewagters van Lot. Ook het die Kanaäniete twis ontstaan.
 Toe sê Abram vir Lot: Laat daar tog geen twis wees tussen my en jou, en tussen my wagters en jou wagters. Die hele land is voor ons.
 Lê die hele land nie voor jou oop nie? Skei jou tog van my af; gaan jy links, dan sal ek regs gaan, en gaan jy regs, dan sal ek links gaan.
 Toe slaan Lot sy oë op en sien dat die hele Jordaanstreek oral volop water het; voordat die HERE Sodom en Gomorra vernietig het.
 En Lot het vir hom die hele Jordaanstreek gekies, en Lot het na die ooste weggetrek. So het hulle dan die eeke land gedeel.
 En Abram het bly woon in die land Kanaän, en Lot het gaan woon in die stede van die Jordaanstreek en sy tente opgeslaan.
 En die manne van Sodom was sleg en groot sondaars voor die HERE.
 En die HERE sê vir Abram nadat Lot van hom geskei het: Slaan tog jou oë op en kyk van die plek waar jy staan.
 Want die hele land wat jy sien, sal Ek aan jou gee en aan jou nageslag tot in ewigheid.
 En Ek sal jou nageslag maak soos die stof van die aarde, sodat as iemand die stof van die aarde kan tel, jou nageslag sal Ek tel.
 Maak jou klaar, trek die land deur in sy lengte en sy breedte, want Ek sal dit aan jou gee.

Ook sê die Engel van die HERE vir haar: Kyk, jy is swanger en sal 'n seun baar, en jy moet hom Ismael noem. En hy sal 'n wilde-esel van 'n mens wees: sy hand teen almal, en almal se hand teen hom! En hy sal teenoor Toe noem sy die Naam van die HERE wat met haar gespreek het: U is 'n God wat sien. Want sy het gesê: H Daarom noem hulle die put: Put van Lagai-Rod'. Dit lê daar tussen Kades en Bered.

En Hagar het vir Abram 'n seun gebaar; en Abram het sy seun wat Hagar gebaar het, Ismael genoem.

En Abram was ses en tagtig jaar oud toe Hagar Ismael vir Abram gebaar het.

Toe Abram nege en negentig jaar oud was, het die HERE aan Abram verskyn en vir hom gesê: Ek is God, d En Ek wil my verbond sluit tussen My en jou, en jou buitengewoon vermeerder.

Toe val Abram op sy aangesig, en God het met hom gespreek en gesê:

Wat My aangaan, kyk, my verbond is met jou, en jy sal die vader van 'n menigte van nasies word.

Daarom sal hulle jou nie meer Abram noem nie, maar jou naam sal wees Abraham, want Ek maak jou 'n vac En Ek sal jou buitengewoon vrugbaar maak: Ek sal jou tot nasies maak, en konings sal uit jou voortkom.

En Ek sal my verbond oprig tussen My en jou en jou nageslag ná jou in hulle geslagte as 'n ewige verbond, c

En Ek sal aan jou en jou nageslag ná jou die land van jou vreemdelingskap gee, die hele land Kanaän, as 'n Verder het God aan Abraham gesê: Maar jy moet my verbond hou, jy en jou nageslag ná jou, van geslag tot

Dit is my verbond wat julle moet hou tussen My en julle en jou nageslag ná jou: Al wat manlik onder julle is, n julle moet aan die vlees van julle voorhuid besny word, en dit sal 'n teken wees van die verbond tussen My en

'n Seuntjie van agt dae dan moet onder julle besny word, al wat manlik is in julle geslagte. Die wat in jou huis die wat in jou huis gebore en wat met jou geld gekoop is, moet sekerlik besny word. So moet dan my verbond

En wat manlik is en die voorhuid het, wat nie aan die vlees van sy voorhuid besny is nie--dié siel moet uit sy ' Verder het God aan Abraham gesê: Sarai, jou vrou, moet jy nie Sarai noem nie, maar haar naam sal Sara w

En Ek sal haar seën en jou uit haar ook 'n seun gee; ja, Ek sal haar seën, sodat sy tot nasies sal word; konin Toe val Abraham op sy aangesig, en hy lag en sê in sy hart: Kan daar vir een wat honderd jaar oud is, 'n kinc

En Abraham sê aan God: Ag, mag Ismael lewe voor u aangesig!

Toe antwoord God: Voorwaar, jou vrou Sara sal vir jou 'n seun baar, en jy moet hom Isak noem; en Ek sal m Ook wat Ismael aangaan, het Ek jou verhoor. Kyk, Ek seën hom en maak hom vrugbaar en vermeerder hom

Maar my verbond sal Ek oprig met Isak wat Sara vir jou anderjaar op hierdie tyd sal baar.

En nadat Hy klaar met hom gespreek het, het God van Abraham af opgevaar.

Daarop neem Abraham sy seun Ismael en almal wat in sy huis gebore is, en almal wat met sy geld gekoop is En Abraham was nege en negentig jaar oud toe hy aan die vlees van sy voorhuid besny is.

En sy seun Ismael was dertien jaar oud toe hy aan die vlees van sy voorhuid besny is.

Op daardie selfde dag is Abraham en sy seun Ismael besny

en al die manne van sy huis--die wat in sy huis gebore en die wat van vreemdelinge met geld gekoop is, is s:

Daarna het die HERE aan hom verskyn by die terpentynbome van Mamre terwyl hy by die ingang van die ter Toe hy sy oë opslaan en kyk, staan daar drie manne voor hom. En toe hy hulle sien, loop hy hulle tegemoet '

En hy sê: My heer, as ek nou genade in u oë gevind het, gaan dan tog nie by u kneg verby nie.

Laat hulle tog 'n bietjie water bring, en was u voete, en lê en rus onder die boom.

En laat ek 'n stukkie brood gaan haal, en versterk u hart--daarna kan u verder gaan--want daarom het u by u

Toe loop Abraham haastig in die tent na Sara en sê: Maak gou, knie drie mate meel, die beste, en maak roo Daarop loop Abraham na die beeste en vang 'n jong, mooi kalf en gee dit aan die dienaar, wat dit gou klaarg

En hy neem dikmelk en soetmelk en die kalf wat hy klaargemaak het, en sit dit aan hulle voor, terwyl hy self l Toe sê hulle vir hom: Waar is Sara, u vrou? En hy antwoord: Daar in die tent.

En Hy sê: Ek sal oor 'n jaar sekerlik weer na jou toe kom--dan sal jou vrou Sara 'n seun hê. En Sara het gelu Maar Abraham en Sara was oud, ver op hulle dae; dit het met Sara nie meer volgens die reël van die vroue c

En Sara het by haarself gelag en gedink: Sal ek wellus hê nadat ek oud geword het en my heer oud is?

Toe sê die HERE vir Abraham: Waarom het Sara daar gelag en gedink: Sou ek ook werklik baar nou dat ek Sou iets vir die HERE te wonderbaar wees? Hierdie tyd, oor 'n jaar, sal Ek na jou terugkom, en Sara sal 'n se

Maar Sara het dit ontken en gesê: Ek het nie gelag nie--want sy was bang. Maar Hy sê: Nee, maar jy het gel: Toe staan die manne daarvandaan op, en hulle het gekyk na die kant van Sodom; en Abraham het saam me

Daarop sê die HERE: Sal Ek vir Abraham verberg wat Ek gaan doen,

terwyl Abraham tog sekerlik 'n groot en magtige nasie sal word en al die nasies van die aarde in hom geseër Want Ek het hom verkies, dat hy aan sy kinders en sy huis ná hom bevel sou gee dat hulle die weg van die t

Verder het die HERE gesê: Die geroep oor Sodom en Gomorra is waarlik groot, en hulle sonde is waarlik bai Ek wil neerdaal en sien of hulle werklik gehandel het soos die geroep oor hulle is wat by My gekom het; en s

Toe het die manne daarvandaan weggedraai en na Sodom gegaan, maar Abraham het nog bly staan voor d En Abraham het nader gekom en gesê: Sal U ook die regverdige saam met die goddelose ombring?

Miskien is daar vyftig regverdiges binne-in die stad; sal U hulle ook ombring en die plek nie spaar ter wille van U? Laat dit ver van U wees om so iets te doen: om die regverdige saam met die goddelose om te bring, sodat die HERE die HERE: As Ek in Sodom vyftig regverdiges vind binne-in die stad, dan sal Ek die hele plek spaar om die Here te spreek. En Abraham antwoord en sê: Kyk tog, ek het dit gewaag om met die Here te spreek alhoewel ek stof en as is. Miskien sal daar aan die vyftig regverdiges vyf ontbreek; sal U ter wille van vyf die hele stad verwoes? En Hy antwoord: Ek sal daar veertig gevind word. En Hy antwoord: Ek sal daar dertig gevind word. En Hy antwoord: Ek sal daar twintig gevind word. En Hy antwoord: Ek sal daar tien gevind word. En die HERE het weggegaan toe Hy opgehou het om met Abraham te spreek, en Abraham het na sy woonplek gegaan. En die twee engele het in die aand in Sodom aangekom, terwyl Lot in die poort van Sodom sit; en toe Lot hulle sien, en hy het hulle aangehou, sodat hulle na hom uitgedraai en in sy huis gekom het. En hy het vir hulle te sit en hulle het nog nie gaan slaap nie toe die manne van die stad, die manne van Sodom, die huis omsingel: jonkmanne. En hulle het na Lot geroep en aan hom gesê: Waar is die manne wat vannag na jou gekom het? Bring hulle na ons. Daarop gaan Lot na hulle toe uit voor die ingang en sluit die deur agter hom toe en sê: My broers, moet tog nie kwaad doen nie.

Kyk tog, ek het twee dogters wat geen man beken het nie; laat ek dié na julle uitbring, en doen met hulle soos wat julle wil. Toe antwoord hulle: Gee pad daar! En hulle sê: Hierdie een het gekom om hier as vreemdeling te vertoef en om te slaap. Maar die manne het hulle hand uitgesteek en Lot by hulle in die huis gebring en die deur toegesluit.

Toe slaan hulle die manne wat by die ingang van die huis was, klein en groot, met blindheid, sodat hulle te veel sien kon. Daarop sê die manne vir Lot: Wie het jy hier nog? 'n Skoonseun en jou seuns en jou dogters en almal wat jy het. Want ons gaan hierdie plek verwoes, omdat die geroep oor hulle groot is voor die aangesig van die HERE, en om die Here te spreek. Toe gaan Lot uit en praat met sy skoonseuns wat met sy dogters sou trou, en sê: Maak julle klaar, gaan uit hulle vroue. En toe die dag begin breek, het die engele by Lot aangedring en gesê: Maak jou klaar, neem jou vrou en jou dogters. Maar hy het nog getalm. Toe gryp die manne hom en sy vrou en sy twee dogters aan die hand, omdat die HERE hulle wil verwoes. En toe hulle hulle na buite uitgelei het, sê Hy: Vlug vir jou lewe! Moenie omkyk nie, en moenie ertens in die Jordaan maak. Daarop antwoord Lot hulle: Ag nee, my Here!

Kyk tog, u kneg het genade in u oë gevind, en U het u guns groot gemaak wat U aan my bewys het deur my te verhoor. Kyk tog, hierdie stad is naby om daarheen te vlug, en dit is klein. Laat my tog daarheen vlug--is dit nie klein nie? En Hy sê vir hom: Kyk, Ek neem jou ook in hierdie saak in guns aan, sodat Ek die stad waarvan jy gespreek het, nie verwoes. Vlug gou daarheen, want Ek kan niks doen voordat jy daar aankom nie. Daarom noem hulle die stad Soar. Die son het oor die aarde opgegaan toe Lot in Soar aankom.

En die HERE het swavel en vuur oor Sodom en Gomorra laat reën van die HERE uit die hemel, en Hy het hierdie stede omgekeer en die hele Jordaanstreek, ook al die inwoners van die stede en wat op die aarde was, en sy vrou het agter hom omgekyk, en sy het 'n soutpilaar geword.

En Abraham is vroeg in die môre na die plek waar hy voor die aangesig van die HERE gestaan het. Toe hy uitkyk oor Sodom en Gomorra en oor die hele land van die Jordaanstreek, sien hy dat die rook van die stad soos 'n rook van die oëns is. En onderwyl God die stede van die Jordaanstreek verwoes, het God aan Abraham gedink en Lot uitgelei uit Soar. En Lot het uit Soar opgetrek en saam met sy twee dogters gaan woon op die gebergte, want hy was bang om te bly in Soar. En die oudste het aan die jongste gesê: Ons vader is oud, en daar is geen man in die land om, na die reël van die land. Kom, laat ons aan ons vader wyn gee om te drink en met hom gemeenskap hou, sodat ons deur ons vader 'n seun kry. Hulle gee toe dié nag aan hulle vader wyn om te drink, en die oudste het gekom en met haar vader gemeenskap gehad. Die volgende dag sê die oudste aan die jongste: Kyk, ek het verlede nag met my vader gemeenskap gehad; hulle gee toe dié nag weer aan hulle vader wyn om te drink, en die jongste het opgestaan en met hom gemeenskap gehad. So het dan die twee dogters van Lot by hulle vader bevrug geword,

en die oudste het 'n seun gebaar en hom Moab genoem. Hy is die vader van die hedendaagse Moabiete. En die jongste het ook 'n seun gebaar en hom Ben-Ammi genoem. Hy is die vader van die hedendaagse Ammoniete. En Abraham het daarvandaan weggetrek na die Suidland en gaan woon tussen Kades en Sur en in Gerar as 'n vreemdeling. En Abraham het van Sara, sy vrou, gesê: Sy is my suster. Toe laat Abiméleg, die koning van Gerar, Sara haar vrou. Maar God het in die nag by Abiméleg gekom in 'n droom en vir hom gesê: Kyk, jy sal sterwe ter wille van die vrou wat jy geneem het. Maar Abiméleg het nog nie naby haar gekom nie; daarom het hy gevra: Here, sal U ook 'n regverdige nasie vernietig? Het hy my nie self gesê nie: Sy is my suster? En sy het self ook gesê: Hy is my broer. In die onskuld van my vrou. Daarop antwoord God hom in die droom: Ek weet ook dat jy dit in die onskuld van jou hart gedoen het, en Ek het jou vrou terug gegee. Gee dan nou die man se vrou terug, want hy is 'n profeet; en hy sal vir jou bid, dat jy kan lewe. Maar as jy haar terug gee, Abiméleg is toe die môre vroeg op en het al sy dienaars geroep en die hele saak voor hulle ore vertel. Toe w

En Abiméleg het Abraham laat roep en hom gevra: Wat het jy ons aangedoen? En wat het ek teen jou gesor
Verder sê Abiméleg vir Abraham: Wat was jou bedoeling dat jy dit gedoen het?

En Abraham antwoord: Ek het gedink daar is regtig geen vrees vir God in hierdie plek nie, sodat hulle my oor
En sy is ook werklik my suster; sy is my vader se dogter, maar nie my moeder se dogter nie; en sy het my vr
En toe God my uit die huis van my vader laat omswerf het, het ek aan haar gesê: Dit is die guns wat jy van jc
Toe neem Abiméleg kleinvee en beeste, ook slawe en slavinne, en gee dit aan Abraham. Ook sy vrou Sara l
En Abiméleg sê: Daar lê my land voor jou oop; woon waar dit goed is in jou oë.

En vir Sara sê hy: Hier gee ek aan jou broer duisend sikkels silwer. Kyk, dit is vir jou 'n bedekking van die oë
Toe het Abraham tot God gebid, en God het Abiméleg gesond gemaak; ook sy vrou en sy slavinne, sodat hu
Want die HERE het elke moederskoot van die huis van Abiméleg geheel en al toegesluit ter wille van Sara, c
En die HERE het Sara besoek soos Hy beloop het; en die HERE het aan Sara gedoen soos Hy gespreek het
Sara het bevrug geword en vir Abraham in sy ouderdom 'n seun gebaar op die bepaalde tyd wat God genoer
En Abraham het sy seun wat vir hom gebore is, wat Sara vir hom gebaar het, Isak genoem.

En Abraham het sy seun Isak besny toe hy agt dae oud was, soos God hom beveel het.

En Abraham was honderd jaar oud toe sy seun Isak vir hom gebore is.

En Sara het gesê: 'n Gelag het God my berei: elkeen wat dit hoor, sal oor my lag.

Verder sê sy: Wie kon ooit aan Abraham voorspel het: Sara soog kinders? Want ek het 'n seun gebaar in sy
En die kind het opgegroeï en is gespeen. En Abraham het 'n groot maaltyd berei op die dag toe Isak gespeel
Toe sien Sara hoe die seun van Hagar, die Egiptiese slavin, wat sy vir Abraham gebaar het, spot;
en sy sê aan Abraham: Jaag hierdie slavin en haar seun weg, want die seun van hierdie slavin mag nie saan
En die woord was baie verkeerd in die oë van Abraham vanweë sy seun.

Maar God het aan Abraham gesê: Laat dit nie verkeerd wees in jou oë ter wille van die seun en van jou slavi
Maar Ek sal ook die seun van die slavin tot 'n nasie maak, omdat hy jou kind is.

Toe is Abraham die môre vroeg op, en hy het brood en 'n sak met water geneem en dit aan Hagar gegee de
En toe die water in die sak op was, het sy die kind onder een van die bosse neergewerp

en geloop en op 'n afstand gaan sit so ver as 'n boog kan skiet; want sy het gesê: Ek wil die dood van die kin
Toe hoor God die stem van die seun, en die Engel van God het na Hagar geroep uit die hemel en haar gevra
Staan op, tel die seun op en hou hom vas met jou hand, want Ek sal hom 'n groot nasie maak.

Daarop het God haar oë geopen, en sy sien 'n put! En sy het geloop en die sak vol water gemaak en die seu
En God was met die seun; en hy het opgegroeï en in die woestyn gewoon en 'n boogskutter geword:

hy het in die woestyn Paran gewoon; en sy moeder het vir hom 'n vrou uit Egipteland geneem.

In dié tyd het Abiméleg en Pigol, sy leërowerste, met Abraham gespreek en gesê: God is met jou in alles wat
Sweer dan nou vir my hier by God dat jy met my en my kroos en my nageslag nie vals sal handel nie; dieself
En Abraham antwoord: Ek sweer.

Maar Abraham het Abiméleg aangespreek oor 'n put wat die dienaars van Abiméleg met geweld geneem het
Daarop antwoord Abiméleg: Ek weet nie wie dit gedoen het nie, en jy het my dit ook nie meegedeel nie, en e
Toe neem Abraham kleinvee en beeste en gee dit aan Abiméleg; en hulle twee het 'n verbond gesluit;
Abraham het naamlik die sewe oilammers van die kleinvee eenkant uitgekeer.

Toe sê Abiméleg vir Abraham: Wat beteken hierdie sewe oilammers wat jy uitgekeer het?

En hy antwoord: Die sewe oilammers moet jy uit my hand aanneem, sodat dit vir my 'n getuïenis kan wees
Daarom noem hulle dié plek Berséba, omdat hulle twee daar gesweer het.

So het hulle dan 'n verbond gesluit in Berséba. Daarna het Abiméleg en Pigol, sy leërowerste, klaargemaak
En hy het 'n tamarisk in Berséba geplant en daar die Naam van die HERE, die ewige God, aangeroep.

En Abraham het baie dae as vreemdeling in die land van die Filistyne vertoef.

Ná hierdie dinge het God Abraham op die proef gestel en aan hom gesê: Abraham! En hy antwoord: Hier is
Toe sê Hy: Neem jou seun, jou enigste, wat jy liefhet, Isak, en gaan na die land Moría en offer hom daar as t
Daarop het Abraham die môre vroeg klaargemaak en sy esel opgesaal en twee van sy dienaars en sy seun l
Op die derde dag toe slaan Abraham sy oë op en sien die plek van ver af.

En Abraham sê aan sy dienaars: Bly julle hier met die esel; ek en die seun wil daarheen gaan om te aanbid
En Abraham het die hout vir die brandoffer geneem en dit op sy seun Isak gesit, en die vuur en die mes in sy

Toe spreek Isak met sy vader Abraham en sê: My vader! En hy antwoord: Hier is ek, my seun! En hy sê: Hie
En Abraham antwoord: God sal vir Homself die lam vir 'n brandoffer voorsien, my seun. So het hulle twee da
Toe hulle kom op die plek wat God hom aangewys het, het Abraham daar die altaar gebou en die hout regge
Toe steek Abraham sy hand uit en neem die mes om sy seun te slag.

Maar die Engel van die HERE het na hom van die hemel af geroep en gesê: Abraham, Abraham! En hy antw
En Hy sê: Moenie jou hand na die seun uitsteek nie, en doen hom niks nie; want nou weet Ek dat jy God vre